

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu: **T., s. r. o.**, B. B., IČO: X., o odvolaní úpadcu a JUDr. J. M. doterajšieho správcu konkurznej podstaty proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 47-24K 164/98-KI – 1721 zo dňa 22. 09. 2010, jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 47-24K 164/98-KI – 1721 zo dňa 22. 09. 2010 **p o t v r d z u j e .**

Odvolanie JUDr. J. M., , B. B. **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 47-24K 164/98-KI – 1721 zo dňa 22. 09. 2010 ustanovil za správcu konkurznej podstaty P., k. s., R..

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na schôdzi konkurzných veriteľov zástupkyňa konkurzného veriteľa, ktorý podal návrh na zvolanie schôdze konkurzných veriteľov predložila návrh na ustanovenie nového správcu konkurznej podstaty a do tejto funkcie navrhla ustanoviť P., k.s., R.. Za ustanovenie nového správcu konkurznej podstaty hlasovalo celkom 100 % veriteľov počítaných podľa výšky pohľadávok a prítomných na schôdzi konkurzných veriteľov,

pričom súd konštatoval, že bola splnená podmienka na schválenie návrhu na ustanovenie nového správcu konkurznej podstaty podľa § 10 ods. 7 ZKV, preto do funkcie nového správcu konkurznej podstaty ustanovil P., k. s., R.. Funkcia správcu konkurznej podstaty JUDr. J. M. zanikla dňom rozhodnutia schôdze o ustanovení nového správcu, čiže dňom 22. 09. 2010 ex lege (§ 8 ods. 5 štvrtá veta za bodkočiarkou).

Proti uzneseniu podal odvolanie úpadca zastúpený konateľom podaním zo dňa 22. novembra 2010 a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvého stupňa.

V odôvodnení odvolania uviedol, že rozhodnutie je nesprávne z dôvodu postupu fiktívnej zahraničnej osoby, ktorá nie je účastníkom konania podľa ust. § 7 ods.4 ZKV. V ďalšom poukázal na to, že neoddeliteľnou súčasťou jeho odvolania je odvolanie a dôvody uvádzané správcom konkurznej podstaty zo dňa 22. novembra 2011.

Proti uzneseniu podal odvolanie aj JUDr. J. M. /odvolaný správca konkurznej podstaty/ podaním zo dňa 22. novembra 2010. Poukázal na to, že súd konal v rozpore so zákonom. Zahraničná osoba V. H. L. nie je konkurzným veriteľom v predmetnom konkurznom konaní, pretože nedisponuje platným právnym titulom, jedná sa o fiktívnu obchodnú spoločnosť. Namietali absolútnu neplatnosť Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17. 08. 2001, o ktorú sa snaží spoločnosť V. H. L. oprieť svoje procesné postavenie. Konkurzný súd nepripustil ešte v roku 2001 spoločnosť V. H. L., ako konkurzného veriteľa do konania. Predmetné uznesenie konkurzného súdu zo dňa 07. 12. 2001 potvrdil Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 31. 07. 2002, č. k. 1 Obo 127/2002. Žiadny iný súd nezrušil ani nezmenil rozhodnutie o nepripustení zámeny účastníka zo S., a. s. na V. H. L.. V citovaných rozhodnutiach súdy konštatovali nie len nedodržanie postupu podľa § 7 ods. 4 ZKV, ale aj na okolnosť, že dňa 17. 08. 2001 bol riaditeľom zahraničnej osoby R. Z. nie cyperský občan A.. A., ktorý mal splnomocniť JUDr. J. T. k podpísaniu Zmluvy o postúpení balíka pohľadávok zo S. a. s. Ako dôvody odvolania uviedli:

1/ zákaz postúpenia pohľadávok zo Zmluvy o úvere z dôvodu porušenia bankového tajomstva, ktoré upravuje zákon o bankách. Dodržaním tajomstva je neoznámenie,

nesprístupnenie, pre seba alebo iného nevyužitie toho, čo je ako utajovaná skutočnosť chránená. Pod bankovým tajomstvom je konkludentne zakotvené vylúčenie možnosti postúpiť pohľadávku. Pri postúpení pohľadávky teda musí dôjsť k porušeniu bankového tajomstva, keďže sa vyžaduje podľa § 528 ods. 2 OZ odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky. Právo klienta banky na bankové tajomstvo je právom absolútnym, vzniká zo zákona. Právo dlžníka na ochranu bankového tajomstva vzniklo 28. 06. 1996 uzatvorením Úverovej zmluvy v rozsahu ochrany poskytovanej zákonom o bankách platným v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Na tento vzťah preto nemožno aplikovať ust. § 38 ods. 9 v znení zákona. č. 252/1999 Z. z. lebo by išlo o zakázanú pravú retroaktivitu

2/ neplatnosť z dôvodu porušenia § 4 ods. 1 Notárskeho poriadku – zmluva o postúpení pohľadávok zo 17. 08. 2001 je neplatná pre jej nezrozumiteľnosť ale aj rozpor so zákonom. Zmluvu vyhotovila notárska kandidátka. Určité činnosti môže vykonávať jedine notár osobne a nemôže ich prenášať na iné osoby. Medzi takéto jeho činnosti patrí aj vyhotovenie notárskej zápisnice, bez ohľadu na to o akú notársku zápisnicu ide. Poverenie inej osoby týmto úkonom nemá právnu účinnosť.

3/ neplatnosť postúpenia pohľadávky z dôvodu neplatnej plnej moci pre zástupcu zahraničnej osoby V. H. L. vyplýva zo skutočnosti, že plnú moc pre JUDr. J. T. z 15. júna 2001 udelil pán A.. A., štátny občan Cyperskej republiky v Nikózii, pričom dňom 30. júla 2001 zaniklo oprávnenie pôvodného riaditeľa p. A. A. konať v mene spoločnosti, pričom týmto dňom ho vo funkcii riaditeľa vystriedal Mgr. R. Z..

4/ neplatnosť z dôvodu negovania verejného záujmu zo strany štatutárov S., a. s. spočíva v tom, že došlo pri uzatváraní Zmluvy o postúpení pohľadávok k uprednostneniu súkromných záujmov spoločnosti V. H. L., na úkor záujmov štátu.

5/ neplatnosť z dôvodu rozporu s ust. § 525 ods. 1 OZ a to tým, že S., a.s. postúpila pohľadávky na zahraničnú osobu, došlo k postúpeniu na osobu, ktorá nie je bankou a tým sa zmenil obsah pohľadávky

6/ neplatnosť postúpenia pohľadávok pre rozpor s ust. § 525 ods. 2 OZ – zmluvy o postúpení pohľadávok sú neplatné (absolútne), lebo svojim obsahom a účelom odporujú zákonu o bankách a § 525 ods. 1 a 2 OZ.

7/ neplatnosť postúpenia z dôvodu § 37 ods. 1 OZ – nie je zrozumiteľné aké dôvody viedli S., a. s. k postúpeniu veľkého súboru pohľadávok na súkromnú zahraničnú osobu.

8/ neplatnosť postúpenia pohľadávky z dôvodu netransparentnosti zmluvy

9/ neplatnosť z dôvodu simulácie a zastretosti právneho úkonu

10/ neplatnosť z dôvodov zistených v trestnom konaní

11/ neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok z dôvodu podnikania zahraničnej osoby na území SR

12/ neplatnosť z dôvodu obchádzania cieľa konkurzu podľa ust § 2 ods. 2 ZKV

Vzhľadom na vyššie uvádzané dôvody navrhol napadnuté uznesenie zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec v medziach odvolania podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniam nie je možné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania sú odvolania JUDr. J. M. /odvolaného správcu konkurznej podstaty/ a úpadcu zastúpeného konateľom.

Podľa § 8 ods. 5 veta štvrtá ZKV, súd ustanoví nového správcu podľa odseku 1 /§ 8/ na základe rozhodnutia schôdze konkurzných veriteľov, funkcia doterajšieho správcu zaniká dňom rozhodnutia konkurzných veriteľov.

Odvolací súd vychádzal zo skutočnosti, ak na schôdzi konkurzných veriteľov došlo k ustanoveniu nového správcu a takéto rozhodnutie schôdze konkurzných veriteľov nepodlieha preskúmaniu súdom. Podľa vyššie citovanej štvrtej vety ust. § 8 ods. 5 ZKV sú právomoci ohľadne ustanovenia nového správcu rozdelené medzi schôdzu konkurzných veriteľov a súd, pričom k zániku funkcie doterajšieho správcu dochádza ex lege. Je na výlučnej vôli schôdze konkurzných veriteľov, či vo funkcii ponechajú doterajšieho správcu konkurznej podstaty, alebo ustanovia nového. Citované ustanovenie v tomto smere neurčuje žiadne podmienky a schôdza konkurzných veriteľov týmto spôsobom môže postupovať kedykoľvek na základe výsledkov hlasovania. Na základe takto zvoleného postupu konkurzných veriteľov, je súd povinný ustanoviť nového správcu podľa rozhodnutia schôdze konkurzných veriteľov. Z uvedeného teda vyplýva, že ak schôdza konkurzných veriteľov schválila nového správcu konkurznej podstaty zákonom zodpovedajúcim spôsobom, je konkurzný súd na schôdzi konkurzných veriteľov povinný uznesením nového správcu ustanoviť do funkcie, a to bez skúmania dôvodov, ktoré konkurzných veriteľov k tomuto postupu viedli. V predmetnej veci schôdza konkurzných veriteľov ustanovila nového správcu na základe 100 % hlasov veriteľov. V takomto prípade doterajší správca konkurznej podstaty

nie je osobou oprávnenou na podanie odvolania proti výroku uznesenia o ustanovení nového správcu. Z týchto dôvodov nie je odvolanie doterajšieho správcu právne dôvodné.

Odvolanie podal aj úpadca, ktoré odvolací súd vyhodnotil tiež za nedôvodné.

Podľa ust. § 10 ods. 1 ZKV v platnom znení súd vždy zvolá schôdzu konkurzných veriteľov na návrh veriteľov, ktorých súčet pohľadávok predstavuje najmenej 30% pohľadávok počítaných podľa výšky. Schôdza veriteľov je považovaná za zvláštny orgán, ktorý umožňuje, aby v konkurznom konaní prijali veritelia autonómie svoju vôľu týkajúcu sa vedenia konkurzu a vykonávali tak sami vplyv na jeho ďalší priebeh. Za schôdzu veriteľov považuje sa len také zoskupenie veriteľov, ktoré je zvolané oprávneným subjektom a rokuje o vopred určenom programe. Aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žiadosti na zvolanie schôdze veriteľov má veriteľ alebo veritelia, ktorí majú viac ako 10% všetkých hlasovacích práv, veriteľský výbor a súd. Veriteľ (veritelia) v žiadosti musia preukázať, že majú ustanovený počet hlasovacích práv. Hlasovacie právo má ten veriteľ, ktorého pohľadávka je zistená čo do právneho dôvodu a vymáhateľnosti. Aktívnu vecnú legitímáciu musí mať veriteľ (veritelia) zachovanú až do momentu, keď bude správca alebo súd zvolávať schôdzu veriteľov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 24. 05. 2010, č.k. 3 Obo 63/2010 uznesenie krajského súdu / na l. č. 1673 / zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že prvostupňový súd pochybil, keď návrh na zvolanie schôdze konkurzných veriteľov zo dňa 01. 02. 2010 doručený súdu 08. 02. 2010 zamietol s poukazom na zdôvodnenie uvedené v uznesení 4 Obo 98/2009 a 4 Obo 99/2009 bez toho, aby sa postavením navrhovateľa V. H. L. ako konkurzného veriteľa úpadcu T., a. s. vôbec zaoberal v spojení s ustanovením § 10 ods. 1 zákona č. 328/1991 zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu vychádzalo z dokladov predložených v čase, keď dôvodnosť návrhu na zvolanie schôdze konkurzných veriteľov bola posudzovaná, čo však neznamená, že od toho času sa postavenie navrhovateľa ako veriteľa úpadcu nemohlo zmeniť. Aj navrhovateľ v odvolaní poukázal na jeho návrh zo dňa 08. 04. 2003 v ktorom mali byť odstránené nedostatky uvádzaného procesného pochybenia s ktorou otázkou sa v napadnutom uznesení prvostupňový súd nezaoberal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky mal za nesporné, že V. H. L. prípisom zo dňa 08. 04. 2003 oznámil zmenu veriteľa a uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 17. 08. 2001 uzavretej so ., a. s., nadobudol pohľadávku zistenú v konkurze na majetok úpadcu vo výške 579 128 000 Sk a predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 17. 08. 2001 (notárska zápisnica č. N 659/01, Nz 626/01) overená fotokópia, výpis z cyperského obchodného registra a splnomocnenie. Uvedený prípis sa nachádza v spise na čl. 914 a uvedené prílohy sa v spise nachádzajú v prihláškovej zložke (č. l. 95-101). Na základe uvedeného bolo zistené, že spoločnosť V. H. L. spolu s oznámením zo dňa 08. 04. 2003 doložila súdu prvého stupňa listinu preukazujúcu prevod predmetnej konkurznej pohľadávky Zmluvou o postúpení pohľadávky spísanou formou notárskej zápisnice medzi S., a. s., V. H. L..

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, odvolací súd konštatoval, že schôdza veriteľov, ktorá bola zvolaná na podnet veriteľa V. H. L., sa konala v súlade s ust. § 10 ZKV, bola uznášaniaschopná a právne relevantným spôsobom rozhodla o ustanovení nového správcu.

Pokiaľ ide o námietky k platnosti resp. neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok pôvodného veriteľa a.s. S. na spoločnosť V. H. L., vznesené úpadcom, tieto odvolací súd nepovažoval za relevantné, pretože úpadca v postavení dlžníka / ktorý preukázateľne svoj dlh nesplácal / môže pri postúpení pohľadávok vo vzťahu k novému veriteľovi namietat' len samotnú pohľadávku, nie je však oprávnený namietat' platnosť resp. neplatnosť právneho vzťahu / zmluva o postúpení pohľadávok / medzi veriteľom a tretím subjektom. Pre dlžníka podľa § 524 ods. 1, 2 Obč. zák. je právne významná tá skutočnosť, či mu bolo oznámené postúpenie pohľadávky. V tomto prípade je táto skutočnosť nesporná, preto má nárok na splatenie dlhu tretia osoba / postupník /.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov odvolanie JUDr. J. M. podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. odmietol a vo vzťahu k odvolaniu úpadcu napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 7. júna 2011

Mgr. Lubomíra Kúdelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková